

РЕШЕНИЕ

№ 3355

гр. София, 22.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.04.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

**ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **1617** по описа за **2023** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Делото е образувано по жалба от В. И. И., ЕГН [ЕГН] от [населено място], срещу Решение от 24.10.2022 г., постановено по НАХД № 15730/2021г. по описа на СРС, НО, 21 – ви състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 21-4332-021711 от 26.10.2021 издадено от Началник сектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което на лицето, за нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от Кодекса за застраховането (КЗ), на основание чл. 638, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 461, т. 1 от КЗ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 250 лева.

С касационната жалба се иска отмяна на оспореното решение, като се излагат съображения във връзка с наказването му два пъти за едно и също нарушение, а по същество се сочи, че същото е в противоречие с материалния закон и целта на закона. В проведеното съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът - Началник сектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“, не изпраща представител и не заявява становище по спора.

Представителят на СГП, прокурор К., дава становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, X. касационен състав, намира, че жалбата е

подадена в срока по чл. 211 от АПК от надлежна страна и се явява допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

В проведеното първоинстанционно производство, СРС е установил следното от фактическа и правна страна:

С Акт за установяване на административно нарушение № 492847 от 03.10.2021 г., съставен от мл. автоконтрольор при Отдел „Пътна полиция“ при СДВР е установено, че на същата дата, около 15:10 часа в [населено място] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], В. И. управлявал лек автомобил „Рено Метан С.“ с рег. [рег.номер на МПС] , за който не е налице действаща и валидна към момента застраховка „Гражданска отговорност“. Въз основа на така съставеният АУАН е издадено и оспореното пред СРС Наказателно постановление 21-4332-021711 от 26.10.2021 г., с което на касатора, на основание чл. 638, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 461, т. 1 от КЗ е наложено административно наказание „глоба” в размер на 250 лева.

Съдът е обсъдил компетентността на актосъставителя и наказващия орган, процедурата, в хода на която е установено нарушението, както и приложената от наказващия орган материалноправна норма. Приел е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираното нарушение.

Решението на районния съд е правилно.

Не са налице твърдените от касатора касационни основания. В хода на съдебното следствие Съдът е изследвал всички, относими към случая факти и обстоятелства, а в решението си е изложил мотиви, с които е анализирал съдържанието на процесното наказателно постановление и е достигнал до правилен извод за потвърждението му.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 21-ви състав.

В разпоредбата на чл. 461 КЗ подробно са изброени всички задължителни застраховки, като такава е посочена и "Гражданската отговорност" на автомобилистите по т. 10.1, раздел II, буква "А" от приложение № 1, а именно - застраховката, свързана с притежаването и използването на моторно превозно средство.

Настоящата съдебна инстанция изцяло споделя изводите на районния съд за допуснатото нарушение на вмененото задължение в разпоредбата на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ за сключване на договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност" на лице, което притежава моторно превозно средство, което е регистрирано на територията на Р. България и не е било спряно от движение. При неизпълнение на посоченото задължение административно-наказателната разпоредба на чл. 638, ал. 1, т. 1 и т. 2 КЗ предвижда административно наказание – „глоба" в размер от 250 лева, когато собственикът е физическо лице и "имуществена санкция" от 2000 лева за юридическо лице или едноличен търговец.

Несъстоятелно се явява възражението, че касаторът е наказан повторно за административно нарушение, за което е бил вече наказан с влязло в сила наказателно постановление или решение на съда. Действително за едно нарушение може да бъде наложено само едно наказание, но това погледнато през призмата на настоящия случай ще означава, двете установявания на липсата на задължителна застраховка да бъдат осъществени в рамките на едно управление на превозното средство, т.е. да са в непродължителен период от време. В случая настоящото нарушение е осъществено на .03.10.2021 г., а представените решения на РС-Л. и Административен съд Плевен

също касаят нарушение на член 483, ал.1, т.1 от КЗ, но извършено на друга дата и място, различна от посочената дата и място на нарушението. При това положение няма как да се приеме, че се касае за едно нарушение, а се касае за две отделни управявания на автомобила, респективно същите се квалифицират като отделни нарушения.

Настоящият касационен състав споделя изцяло изложените от СРС мотиви за липса на основания за квалифициране на нарушението като „маловажен случай" по чл. 28 от ЗАНН, с оглед характера и значимостта на обществените отношения които засяга. Нарушението по своя характер е формално, извършено чрез бездействие и за неговата съставомерност не се изисква настъпване на определен вредоносен резултат.

Обсъдил е искането за намаляване на наказанието и правилно е съобразил, че същият е нормативно фиксиран, поради което не подлежи на изменение.

При извършената служебна проверка съдебният състав установи, че решението на първоинстанционния съд е допустимо, правилно и законосъобразно. При постановяването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, съдът е изследвал фактическата обстановка и въз основа на събраните доказателства е формирал вътрешното си убеждение. Обжалваното съдебно решение не страда от пороци, представляващи касационни основания за отмяната му, поради което следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 222, ал. 1 АПК във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, X.-ми касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 24.10.2022 г., постановено по НАХД № 15730/2021 г. по описа на СРС, НО, 21 – ви състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: